

**DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2018/1920****z dnia 4 grudnia 2018 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2010/99/UE upoważniającą Republikę Litewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej <sup>(1)</sup>, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 15 maja 2006 r. Rada decyzją 2006/388/WE <sup>(2)</sup> upoważniła Litwę do zastosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 dyrektywy 77/388/EWG <sup>(3)</sup> i do wyznaczenia podatników, na rzecz których realizowane są dostawy towarów lub usługi, jako osób zobowiązanych do zapłaty podatku VAT.
- (2) Decyzją wykonawczą Rady 2010/99/UE <sup>(4)</sup> Litwa została, w drodze odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE, upoważniona do dnia 31 grudnia 2012 r. do stosowania szczególnego środka w celu dalszego wyznaczenia podatników, na rzecz których realizowane są wymienione poniżej dostawy towarów i usługi, jako osób zobowiązanych do zapłaty podatku VAT: dostawy drewna oraz dostawy towarów i świadczenie usług przez podatnika, w stosunku do którego toczy się postępowanie w związku z niewypłacalnością lub postępowanie restrukturyzacyjne pod nadzorem sądowym (zwanego dalej „szczególnym środkiem”). Upoważnienie do stosowania szczególnego środka zostało następnie przedłużone decyzją wykonawczą Rady 2012/704/UE <sup>(5)</sup> do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz decyzją wykonawczą Rady (UE) 2015/2395 <sup>(6)</sup> do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (3) W piśmie, które wpłynęło do Komisji dnia 27 kwietnia 2018 r., Litwa wniosła o upoważnienie do dalszego stosowania szczególnego środka. W piśmie, które wpłynęło do Komisji dnia 23 lipca 2018 r., Litwa przedstawiła Komisji sprawozdanie ze stosowania szczególnego środka zgodnie z wymogami określonymi w art. 2 akapit trzeci decyzji wykonawczej 2010/99/UE.
- (4) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE pismami z dnia 16 sierpnia 2018 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Litwę, z wyjątkiem Hiszpanii i Cypru, które zostały poinformowane pismem z dnia 17 sierpnia 2018 r. Pismem z dnia 20 sierpnia 2018 r. Komisja zawiadomiła Litwę, że posiada wszystkie informacje, które uzna za niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (5) Trudności finansowe często uniemożliwiają podatnikom, w stosunku do których toczy się postępowanie w związku z niewypłacalnością lub postępowanie restrukturyzacyjne, uiszczenie podatku VAT z tytułu dostaw towarów lub świadczenia usług. Litwa ma również trudności na rynku drewna ze względu na charakter tego rynku i przedsiębiorstw prowadzących na nim działalność. Na rynku tym przeważają małe przedsiębiorstwa o zasięgu lokalnym, będące często odsprzedawcami i pośrednikami, trudne do skontrolowania przez organy podatkowe. Najbardziej rozpowszechnioną formą unikania zobowiązań podatkowych jest fakturowanie dostaw

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

<sup>(2)</sup> Decyzja Rady 2006/388/WE z dnia 15 maja 2006 r. upoważniająca Republikę Litewską do zastosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 150 z 3.6.2006, s. 13).

<sup>(3)</sup> Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145 z 13.6.1977, s. 1).

<sup>(4)</sup> Decyzja wykonawcza Rady 2010/99/UE z dnia 16 lutego 2010 r. upoważniająca Republikę Litewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 45 z 20.2.2010, s. 10).

<sup>(5)</sup> Decyzja wykonawcza Rady 2012/704/UE z dnia 13 listopada 2012 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2010/99/UE upoważniającą Republikę Litewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 319 z 16.11.2012, s. 7).

<sup>(6)</sup> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/2395 z dnia 10 grudnia 2015 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2010/99/UE upoważniającą Republikę Litewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 140).

przez przedsiębiorstwo, które następnie „znika”, nie płacąc podatku, co jednak pozwala klientowi dokonać odliczenia podatku na podstawie ważnej faktury. Zdaniem władz Litwy ta sytuacja, uzasadniająca stosowanie szczególnego środka, pozostaje bez zmian. Dochodzenia i analizy dotyczące stosowania tego szczególnego środka przeprowadzone przez litewskie organy podatkowe wykazały jego skuteczność w zapobieganiu oszustwom związanym z VAT w odniesieniu do podatników, w stosunku do których toczy się postępowanie w związku z niewypłacalnością lub postępowanie restrukturyzacyjne, a także transakcji dotyczących drewna.

- (6) Należy zatem upoważnić Litwę do dalszego stosowania szczególnego środka przez ograniczony okres, tj. do dnia 31 grudnia 2021 r.
- (7) Aby umożliwić ocenę stosowności i skuteczności szczególnych środków, upoważnienie do stosowania odstępstwa przyznaje się zazwyczaj na ograniczony okres. Odstępstwa dają państwom członkowskim czas na wprowadzenie innych konwencjonalnych środków służących rozwiązaniu przedmiotowego problemu do czasu wygaśnięcia szczególnego środka, tym samym sprawiając, że nie jest konieczne przedłużenie odstępstwa. Odstępstwo upoważniające na stosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia jest przyznawane tylko w drodze wyjątku w odniesieniu do określonych obszarów, w których wystąpi oszustwo, i jest stosowane w ostateczności. Litwa powinna zatem wdrożyć inne konwencjonalne środki w celu zwalczania oszustw związanych z VAT w odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług przez podatników w stosunku do których toczy się postępowanie w związku z niewypłacalnością lub postępowanie restrukturyzacyjne, oraz dostaw drewna do chwili wygaśnięcia szczególnego środka i w rezultacie Republika Litewska nie powinna już potrzebować takiego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do takich dostaw.
- (8) Szczególny środek nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu VAT.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2010/99/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

#### Artykuł 1

Art. 2 akapit drugi decyzji wykonawczej 2010/99/UE otrzymuje brzmienie:

„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2021 r.”.

#### Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2019 r.

#### Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Litewskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady

H. LÖGER

Przewodniczący